

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 7016200283
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7016200283.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobkyne: JUDr. T. W., bytom v W., C. X, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ulica 29. augusta 8 a 10, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 5. februára 2016, číslo 26138-2/2016-BA, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 22. septembra 2016, č. k. 8S/18/2016-54, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 22. septembra 2016, č. k. 8S/18/2016-54 podľa § 190 a § 199 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej z 5. februára 2016, číslo 26138-2/2016-BA, ktorým žalovaná podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) odvolanie žalobkyne zamietla a potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, z 3. septembra 2014, č. 200-027615-CA-02/2014.

2. Týmto rozhodnutím Sociálna poisťovňa, pobočka Košice, vyslovila, že žalobkyňa nemá nárok na nemocenské v období od 6. júna 2014 do skončenia dôvodu na jeho poskytovanie. Dôvodila tým, že ako samostatne zárobkovo činná osoba podľa § 14 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení je žalobkyňa povinne nemocensky poistená. Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti č. K 999710 bola uznaná za dočasne práceneschopnú od 6. júna 2014. Podmienku nároku na nemocenskú dávku ustanovenú v § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení nespĺnila, pretože za obdobie účasti na nemocenskom poistení povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby, najviac za

obdobie posledných 5 rokov predchádzajúcich kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, t.j. od 1. júna 2009 do 31. mája 2014 poistné na nemocenské poistenie za mesiac február 2014 zaplatila v nesprávnej sume a za mesiac máj 2014 poistné na nemocenské poistenie nezaplatila. Pre vznik nároku na nemocenské mala poistné na nemocenské poistenie zaplatiť najneskôr do 30. júna 2014 a suma dlžného poistného nebola úhrnne nižšia ako 5,- eur. Pretože zákonom stanovené podmienky nároku na nemocenské za obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti od 6. júna 2014 nespĺnila, nevznikol jej nárok na nemocenské.

3. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovanej preskúmal v intenciách § 31 ods. 1 písm. b/, § 128 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 písm. c/ vrátane ods. 11 písm. b/, § 141 ods. 1, § 143 ods. 1 a § 142 ods. 7 zákona o sociálnom poistení platnom v rozhodnom období, ako aj príslušných ustanovení SSP a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

4. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalovaná v konaní postupovala v súlade s citovanými ustanoveniami zákona o sociálnom poistení. V správnom konaní bolo nesporne preukázané, že nespĺnila všeobecnú podmienku vzniku nároku na nemocenské, dávku uvedenú v § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení. Dôvod na poskytnutie nemocenského vznikol dňom 6. júna 2014, od ktorého dňa bola uznaná za dočasne práceneschopnú. Podľa tohto ustanovenia bola povinná preukázať, že za obdobie posledných 5 rokov predchádzajúcich kalendárnemu mesiacu, od ktorého vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, t.j. za obdobie od 1. júna 2009 do 31. mája 2014 zaplatila poistné na nemocenské poistenie najneskôr 30. júna 2014 s tým, že v tomto ustanovení je zakotvená právna fikcia zaplatenia poistného v prípade dlžného poistenia na nemocenské poistenie v úhrnnej sume menej ako 5,- eur.

5. Podľa názoru krajského súdu v konaní nebolo sporné, že platbu poistného zo dňa 4. marca 2014 žalobkyňa priradila k obdobiu marec 2014, platbu zo dňa 9. apríla 2014 priradila k obdobiu apríl 2014 a platbu zo dňa 9. mája 2014 priradila k obdobiu máj 2014. Pobočka Sociálnej poisťovne v Košiciach zaúčtovala platbu zo dňa 4. marca 2014 za obdobie február 2014, pretože za toto obdobie poistné nebolo uhradené, platbu zo dňa 9. apríla 2014 za obdobie marec 2014 a platbu zo dňa 9. mája 2014 na apríl 2014. Dôvodom tohto postupu pobočky Sociálnej poisťovne bola skutočnosť, aby žalobkyňa v budúcnosti bolo vypočítané penále za oneskorenú úhradu v čo najnižšej sume. Žalobkyňa dlžné poistné za máj 2014 uhradila až dňa 9. septembra 2014. Po zaúčtovaní týchto platieb na obdobie február 2014, marec 2014 a apríl 2014 žalobkyňa dlhovala poistné za obdobie máj 2014. Ak by pobočka Sociálnej poisťovne v Košiciach akceptovala určenie platieb žalobkyne zo dňa 4. marca 2014, 9. apríla 2014 a 9. mája 2014 tak ako to špecifikovala, žalobkyňa by nemala uhradené poistné na nemocenské poistenie za obdobie február 2014. Pre posúdenie nároku na nemocenské preto nebolo rozhodné, či žalobkyňa nebolo priznané nemocenské z dôvodu dlžného poistného za február 2014 alebo za máj 2014. Rozhodujúce bolo, že žalobkyňa k 30. júnu 2014 nemala uhradené poistné na nemocenské poistenie v zákonnej výške za obdobie od 1. júna 2009 až 30. máj 2014.

6. Z vykonaného dokazovania mal krajský súd preukázané, že žalobkyňa súhlasila so zaúčtovaním platieb poistného, ktoré realizovala 4. marca 2014, 9. apríla 2014 a 9. mája 2014 tak, ako to realizovala pobočka Sociálnej poisťovne v Košiciach. Tento záver krajský súd vyvodil z formulácií v zápisnici zo dňa 22. apríla 2015: „Na základe uvedeného bolo dohodnuté, že platby ostávajú zaúčtované tak, ako je hore uvedené“.

7. Krajský súd súhlasil so žalobnou námietkou týkajúcou sa nepreskúmateľnosti rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa z dôvodu, že nie je špecifikovaná suma dlžného poistného za február vo výške 0,20 eur a dlžné poistné na nemocenské poistenie za mesiac máj 2014 vo výške 17,71 eur. Za nedôvodnú považoval námietku, podľa ktorej mala pobočka Sociálnej poisťovne v Košiciach vyzvať žalobkyňu na úhradu dlžného poistného na nemocenské poistenie do 30. júna 2014, v dôsledku čoho by žalobkyňa dlžné poistné uhradila a vznikol by jej nárok na nemocenské. Takáto právna povinnosť žalovanej a jej organizačným zložkám nevyplýva zo zákona o sociálnom poistení ani z iného právneho predpisu. Navyiac žalobkyňa doručila pobočke Sociálnej poisťovne v Košiciach žiadosť o nemocenské až

dňa 30. júla 2014, t.j. po lehote splatnosti dlžného poistného.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobu ako nedôvodnú postupom podľa § 190 za použitia § 199 ods. 3 SSP zamietol.

9. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 ods. 1 SSP tak, že žalobkyni nepriznal voči žalovanej náhradu trov konania.

II.

10. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

11. Namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a nesprávnym procesným postupom jej bolo znemožnené, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP).

12. Mala za to, že krajský súd vychádzal z hmotnoprávnej povinnosti ale len poistenca, platiť poistné v zmysle § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení a tejto zákonnej povinnosti krajský súd podriadil celé dokazovanie opierajúce sa výlučne o tvrdenia žalovanej. Poukázala na ustanovenie § 31 ods. 1 písm. b/, § 142 ods. 7 a § 226 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktoré majú hmotnoprávny charakter, t.j. ukladajú účastníkom určité povinnosti a zakladajú určité právo. Preto porušenie povinnosti na oboch stranách sa majú posudzovať vo vzájomnej súvislosti a nie jednostranne v prospech žalovanej. Krajskému súdu vytýkala odignorovanie dôkazov, ktoré boli v jej prospech. Keby krajský súd nehodnotil jednostranne zákonné povinnosti v prospech žalovanej, musel by spravodlivo posúdiť jej tvrdenie, že bez ohľadu na to, či a kedy odovzdala „kladenu“, mala byť informovaná o porušení jej zákonnej povinnosti v zmysle § 142 ods. 7 zákona o sociálnom poistení, že jej vznikol dlh a v akej výške. Porušenie tejto zákonnej povinnosti žalovaná konvalidovala rozhodnutím z 19. augusta 2016 a krajský súd tento prejav vyhodnotil v jej neprospech, lebo tvrdí, že už vtedy sa dozvedela o svojom dlhu, čo nie je pravda. O výške dlhu nevedela a aj krajský súd udáva inú výšku dlhu. Pokiaľ krajský súd označil platbu z 9. septembra 2014 za uznanie dlhu, toto konanie žalobkyne vyhodnotil v rozpore s jej písomnými prejavmi, odvolaním proti uzneseniu z 19. augusta 2014, ktorého dôsledkom bolo zastavenie konania.

13. V ďalších dôvodoch kasačnej sťažnosti poukázala na časovú postupnosť jednotlivých úkonov účastníkov konania. V dôsledku odovzdania potvrdenia o práceneschopnosti dňa 30. júla 2014 sa na jej podnet začalo správne konanie, ktoré sa skončilo po urgencii (z 2. septembra 2014) dňa doručením rozhodnutia z 3. septembra 2014, č. 700-3413729914-GCO04/14 dňa 9. septembra 2014, t.j. po uplynutí 15 dňovej primeranej lehoty. Žalovaná vo veci priznania dávky začala nové konanie 19. augusta 2014 bez nariadenia ústneho prejednávania veci. Z dôvodu spochybnenia dlhu považuje rozhodnutie z 3. septembra 2014 za predčasne vydané. Bola toho názoru, že neprávoplatným rozhodnutím z 19. augusta 2016 spočinula lehota, ktorá jej umožnila po začatí správneho konania zaplatiť žalovanou tvrdený nedoplatok a tým splniť zákonnú podmienku.

14. Po vyhodnotení dôkazov na krajskom súde tak bolo porušené jej ústavné právo na rovnaké postavenie účastníkov pred krajským súdom. Pri izolovanom výklade a aplikácii ustanovenia § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení bez kontextu posudzujúceho postup oboch strán ostáva poškodený len poistenec. Aplikácia uvedeného ustanovenia tak vyžaduje prelomové rozhodnutie zo strany súdov. Predmetné ustanovenie vytvára pre účastníkov nevyvážené postavenie. Pokiaľ zo zákona vyplýva právo žalovanej späťne 5 rokov preskúmať možné nedoplatky, poistenec nemá právo žiadnej informácie, má len povinnosť.

15. V zmysle konštatovaného, žalobkyňa ďalej uvádzala, že ak nemala zaplatené platby za február 2014, a žalovaná urobila presuny, vyvstáva otázka, prečo si žalovaná nespĺnila hmotnoprávnu povinnosť už vo

februári a nevyzvala ju na vyrovnanie dlhu a nekomunikovala s ňou za účelom predchádzania nedorozumeniam a situácie, ktorá vždy poškodzuje len poistencu. Rozsudok krajského súdu navrhla zmeniť a právoplatné rozhodnutie žalovanej zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie.

III.

16. Žalovaná sa v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 23. júna 2017 v plnom rozsahu stotožnila s rozsudkom krajského súdu.

IV.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 1, 2 SSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

18. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

20. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

21. Podľa § 197 SSP, správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

22. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 za použitia § 199 ods. 3 SSP zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovanej z 5. februára 2016, číslo 26138-2/2016-BA. Žalovaná týmto rozhodnutím zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice, č. 200-027615-CA-02/2014 zo dňa 3. septembra 2014. Správny orgán prvého stupňa rozhodnutím z 3. septembra 2014 vyslovil, že žalobkyňa podľa § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení nemá nárok na nemocenské v období od 6. júna 2014 do zániku dôvodu na jeho poskytovanie.

23. Podľa § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba a dobrovoľne nemocensky poistená osoba majú nárok na nemocenskú dávku, ak tento zákon neustanovuje inak, ak zaplatili poistné na nemocenské poistenie najneskôr posledný deň kalendárneho mesiaca, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky, za obdobie od prvého vzniku nemocenského poistenia povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činné osoby a dobrovoľne nemocensky poistenej osoby do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie, najviac za obdobie posledných 5 rokov predchádzajúcich kalendárnemu mesiacu, v ktorom vznikol dôvod na poskytnutie nemocenskej dávky; podmienka zaplataenia poistného na nemocenské poistenie sa považuje za splnenú, ak suma dlžného poistného na nemocenské poistenie je v úhrne nižšia ako 5,- eur.

24. Na úvod kasačný súd uvádza, že Ústava Slovenskej republiky v Druhej hlave, Siedmy oddiel zaručuje každému právo na súdnu a inú právnu ochranu na neustrannom a nezávislom súde alebo inom orgáne Slovenskej republiky (článok 46 ods. 1). V článku 46 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon, pričom týmto zákonom je v predmetnom prípade Správny súdny poriadok. Všeobecná právomoc správneho súdnictva vyplýva z článku 142 ods. 1 časť za bodkočiarkou Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého súdy preskúmajú aj zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy a zákonnosť rozhodnutí, opatrení alebo iných zásahov orgánov verejnej moci, ak tak ustanoví zákon. Predmetom správneho súdnictva je súdne preskúmanie zákonnosti rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach v oblasti verejnej správy. Z uvedeného vyplýva, že predmetom správneho súdnictva (ako celku) je ochrana subjektívnych práv fyzických a právnických osôb pred neprimeranou či svojvoľnou činnosťou orgánov verejnej správy.

25. Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II ÚS 127/07-21 alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, či sp. zn. 2Sžo 5/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto kasačnému súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami ale aj účastníkmi.

26. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania správneho súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou kasačnej sťažnosti proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha preskúmania rozhodnutia žalovanej, je právna otázka vzniku nároku na nemocenské v období od 6. júna 2014 do skončenia dôvodu na jeho poskytovanie.

27. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvoril pripojený administratívny spis, kasačný súd zistil, že žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba podľa § 14 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení bola nemocensky poistená. Podľa potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, bola uznaná za dočasne práceneschopnú od 6. júna 2014. Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, vystavené všeobecným lekárom MUDr. B. I., bolo osobne doručené Sociálnej poisťovni, pobočka Košice, dňa 30. júla 2014. Prvostupňový správny orgán skúmajúc podmienky nároku na nemocenskú dávku ustanovenú v § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení, z údajov evidovaných v informačnom systéme Sociálnej poisťovne zistil, že do 30. júna 2014 nebola uhradená dlžná suma poistného na nemocenské poistenie. Dlžné poistné na nemocenské poistenie za mesiac február 2014 a mesiac máj 2014 vo výške 17,71 eur bolo žalobkyňou zaplatené až dňa 9. septembra 2014.

28. Z obsahu súdneho spisu kasačný súd ďalej zistil, že v priebehu správneho konania vo veci nároku na nemocenské (v období od 6. júna 2014 do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti) bolo správnym orgánom vydaných niekoľko rozhodnutí, na ktoré žalobkyňa v kasačnej sťažnosti poukazuje. Kasačný súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobkyňou poukazuje na lehotu na zaplatenie poistného na nemocenské poistenie, stanovenú v § 31 ods. 1 písm. b/ zákona o sociálnom poistení, ktorá je lehotou hmotnoprávnou, stanovenou zákonom, na ktorú nie je možné uplatniť inštitút spočívania ako žalobkyňa požaduje. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že platba zo dňa 4. marca 2014 bola zaúčtovaná na obdobie február 2014, platba zo dňa 9. apríla 2014 bola zaúčtovaná na obdobie marec 2014 a platba zo dňa 9. mája 2014 bola zaúčtovaná na obdobie apríl 2014. Na obdobie máj 2014 bola zaúčtovaná úhrada zo dňa 9. septembra 2014. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné ani konštatovanie, že dlžné poistné na nemocenské poistenie za máj 2014 v sume 17,71 eur bolo žalobkyňou zaplatené dňa 9. septembra 2014. Zo žiadneho ustanovenia zákona o sociálnom poistení nevyplýva, že by dodatočná úhrada dlžného

poistného na nemocenské poistenie zakladala nárok na nemocenské dávky odo dňa vzniku ich nároku.

29. Na základe podaného odvolania žalovaná tu preskúvaným rozhodnutím podľa § 218 ods. 2 zákona o sociálnom poistení zamietla odvolanie žalobkyne a potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 3. septembra 2014, č. 26138-2/2016-BA.

30. Po vyhodnotení závažnosti dôvodov kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu kasačný súd dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je čo do výrokovej časti konštatujúcej zamietnutie žaloby správny.

31. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti, najvyšší súd námietky žalobkyne uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako nedôvodné, keď tieto neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti mal preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal i ďalšie dôkazy, a posúdil zistený skutkový stav podľa príslušných ustanovení, ktoré použil. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Z týchto dôvodov potom najvyšší súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

32. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd tak, že žalobkyňi, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP) a žalovanej ich nepriznal, keďže nebola splnená podmienka výnimčnosti (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 veta druhá SSP).

33. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.